

Ova knjiga pripada...

(Baš si mi pametna!)

Zabadač nosa
tamo gde mu
nije mesto!

Aha!

ŽVALE
dinosaurusa

Prva
nagrada

SVE JE
EKSTRA
(manje-više)

Liz Pišon

PREVOD
Zoran Penevski

mala laguna

Strašno sam

DOBRO

raspoložen **DANAS**,

a za to ima

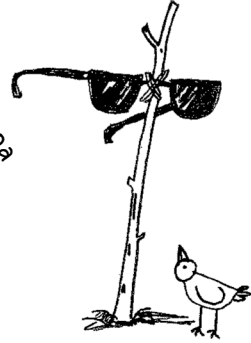
MNOGO

razloga...

1. Otkrio sam GOMILU

savršenih načina da upotrebim Dilijine naočare za sunce (a ona o tome nema pojma).

Kao strašilo za ptice

2. Istrčao sam DVA KRUGA

oko bašte dok hleb nije iskočio iz tosteru.

Što je NOVI svetski rekord koji je postigao

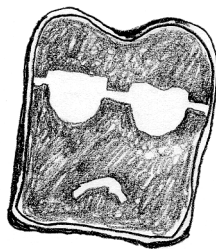
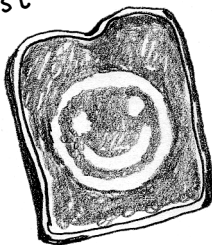

TOM GEJTS

3. Moji CRTEŽI NA TOSTU*

izgledaju ekstra!

Moja umetnost
na tostu!

UŽIVAJTE!

Naročito onaj sa Dilijom.

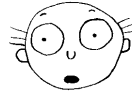

I čak sam

PORANIO u školu.

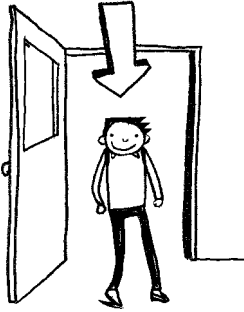

* Na strani 407 vidi kako se prave CRTEŽI NA TOSTU

Gospodin Fulerman je bio **U ŠOKU**
kad je video da nisam zakasnio na čas.

Rekao je:

**Ovo je prijatno
iznenađenje, Tome!**

i nasmešio se.

(Što se ne događa tako često.)

A onda mi se Markus isplazio.

(Što se prečesto događa.)

Ali **NIŠTA**

ne može da mi **POKVARI**
raspoloženje danas!

Osim ove dve reči:

„Čas matematike.“

A onda je usledilo nešto još gore:

„Čas matematike sa gospođom Vordington.“

Pa najgore:

„Počinje.“

Osmeh mi je nestao s lica.

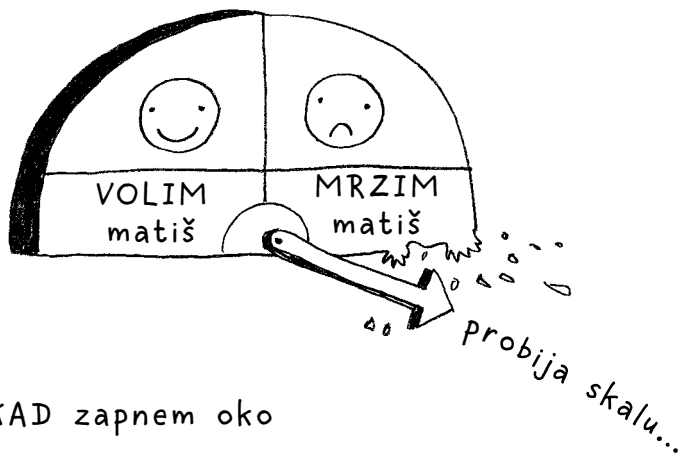

SREĆOM, EMI PORTER →

sedi do mene, a ona

  ŽAVA matematika.

Njoj matematike nikad dosta, što meni ide naruku jer evo koliko ja volim matiš:

I tako, KAD zapnem oko

nečeg komplikovanog, brzo bacim oko

na ono što piše da prepisem tačan ✓

odgovor, ovako:

Ali ako pogledam na drugu stranu,
ovako:

Sve što mogu da vidim su glupa rešenja
Markusa Meldrua. On je loš u matišu skoro
kao ja. Ali po načinu na koji **MLATI**
po vazduhu i kaže:

neko bi pomislio da je
za matematiku.

(A nije.)

 Tada se pojavila gospođa Vording **BRK**.

Tako je zovem jer je malo **DLAKAVA**
iznad gornje usne.

Samo da to bude jasno - **NIKAD**, ama
BAŠ NIKAD ne bih izgovorio „Gospođa
Vording **BRK**“ naglas.

Ona je rekla **CELOM RAZREDU** da ćemo,
ako **STVARNO** budemo mirni ceo čas, moći
da učestvujemo u njenom **SPECIJALNOM**
KVIZU IZ MATEMATIKE.

„Ma **TAKO** je divno raditi sa brojevima“, rekla
je oduševljeno.

Čisto sumnjam.

Markus kaže **EJMI**: „Mogla bi da budeš u mom timu.“

Ejmi je oduševljena.

Markus se ponaša kao pravi **KRELE**.

Stalno se kezi i odobrava **SVE** što

kaže gospođa **Vording BRK**.

(Da, da.)

Otkad je Markus uhvaćen da **VARA** na listi

za **ZLATNE ZVEZDE**, pokušava **SVE**

ne bi li dobio poene kod nastavnika.

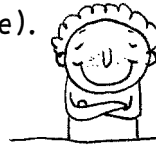
I to mu nekako uspeva, jer je...

...Gospođa Vording **BRK** pohvalila Markusa
zato što

danas izvanredno
pazi na času.

Onda se on još više **ISPRAVIO** ↓ da bi se
videlo da je pun sebe, pa **I VIŠE** od
toga (kad bi bilo moguće).

Naduvenko

Kažem **EMI** da je „**PAZI**” nova
reč za „**NERVIRA**” i ona je prsnula u smeh.

Onda je Gospođa Vording **BRK** upitala:
„Da li bi ceo razred mogao da čuje tu šalu?”
Oboje smo se umirili.

Za razliku od Markusa, koji nikako da umukne. Podigao je ruku i pita da li ćemo praviti **TABLICU MNOŽENJA** danas. Grrr...

I dodaje: „Ja sam je baš **vežbao**, gospođo Vordington.“

A gospođa Vording**BRK** mu odgovara:

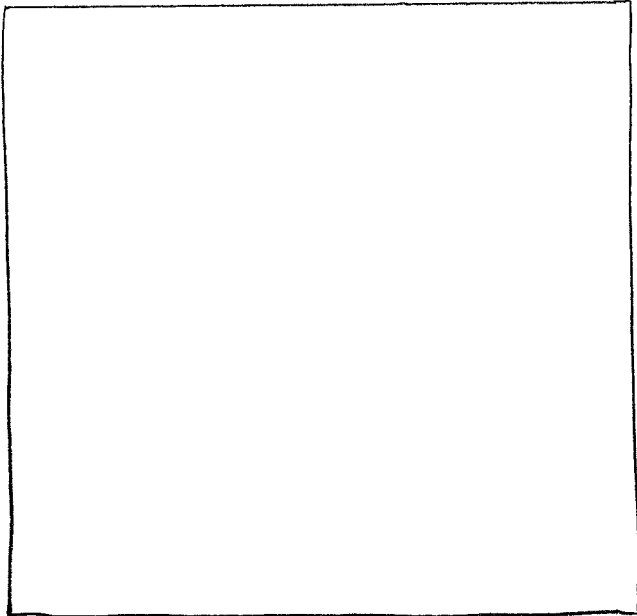

„Baš dobro što si me podsetio, Markuse. Danas ćemo zaista praviti tablicu množenja. Da li ste spremni?“

Lepo od tebe, Markuse...

A' može i gore od toga. Ipak, mogu malo i da crtam, iako su u pitanju samo linije i brojevi.

Evo ovako:

Zasad nije loše.

12 kvadratića na ovu stranu

12
n
a
d
o
l
e

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24
3	6								30		
4	8								40		
5	10								50		
6	12								60		
7	14								70		
8	16								80		
9	18								90		
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120
11	22								110		
12	24								120		

Pokušavam da ispunim svoju tablicu (prvo ono što znam: množenje sa dva i sa deset).

Markus neprekidno brblja:

Ovo je TAKO lako.

Ali vidim grešaka.

da je već napravio gomilu Ha! Ha!

Pogledao sam brzo ka **DOMI** samo da proverim da li dobro radim.

(Ona je skoro ZAVRŠILA.)

A onda je postalo čupavo. Morao sam da upotrebim prste da bih računao. (Zar ne rade to svi?)

Markus je **NAMERNO** počeo da računa **GLASNIJE** od mene, što me je omelo.

Ne znam **GDE** sam stao.

DESET - PETNAEST - DVADESET
DVA ČETIRI ŠEST

OPET SAM SE IZGUBIO.

Baš sam...

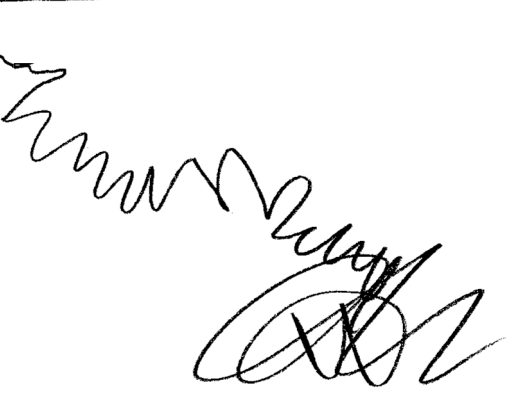
...POLUDEO!

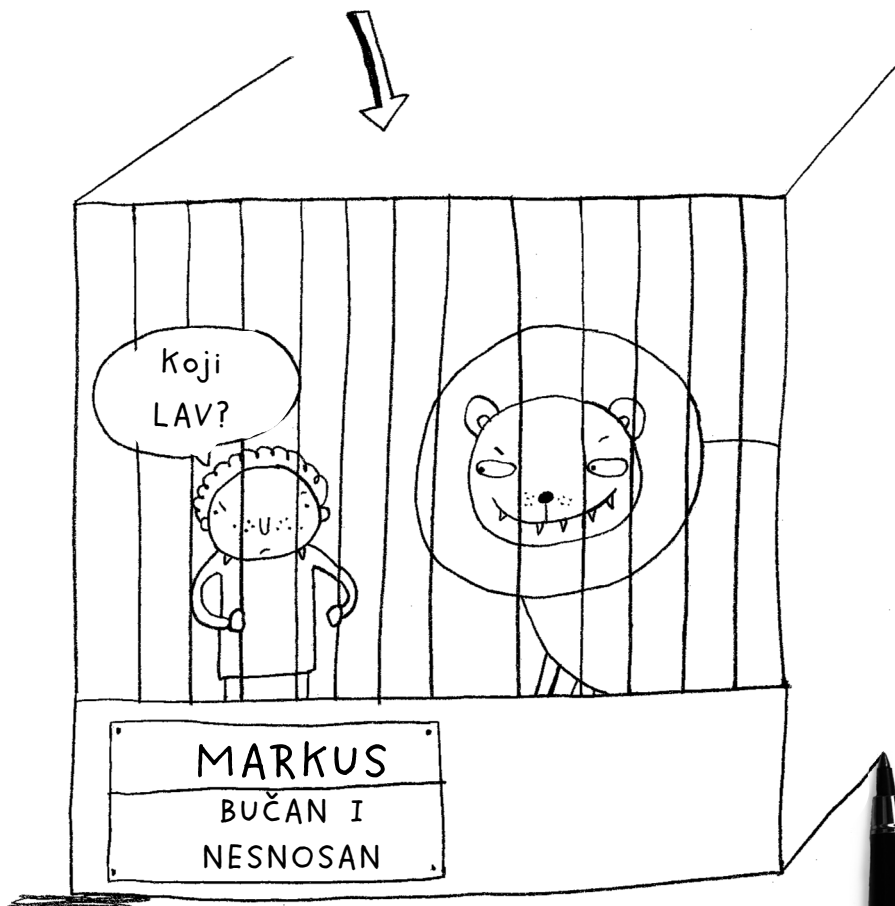
Ne mogu da se koncentrišem dok je on PORED mene, tako PUN SEBE i BUČAN.

Prosto je **nemoguće** da pišem brojeve kako treba

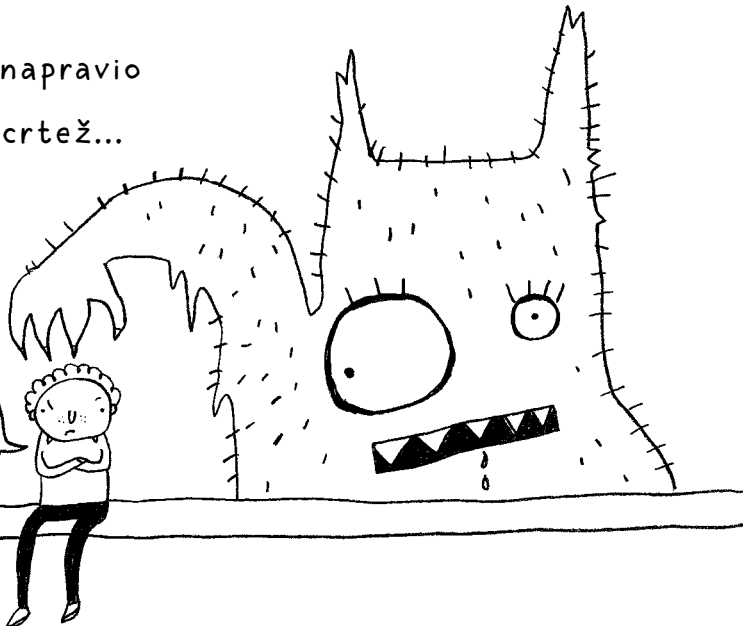
Zato sam počeo da CRTKAM...

...i uradio ovo.

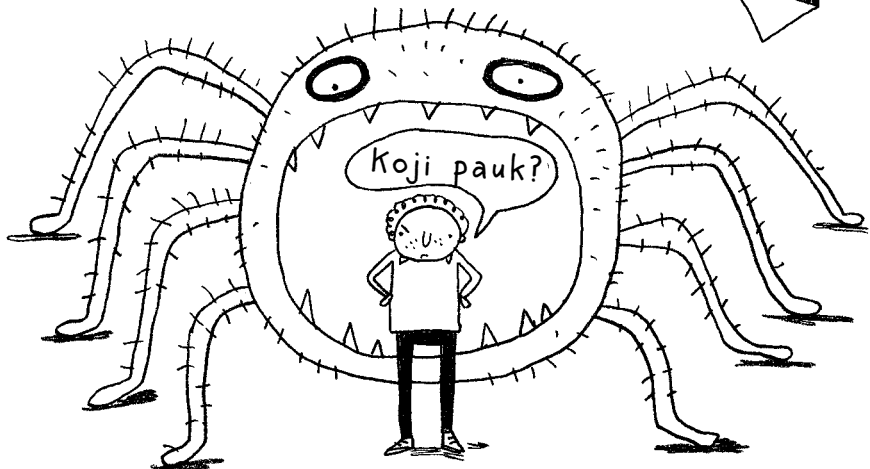
Onda sam napravio
još jedan crtež...

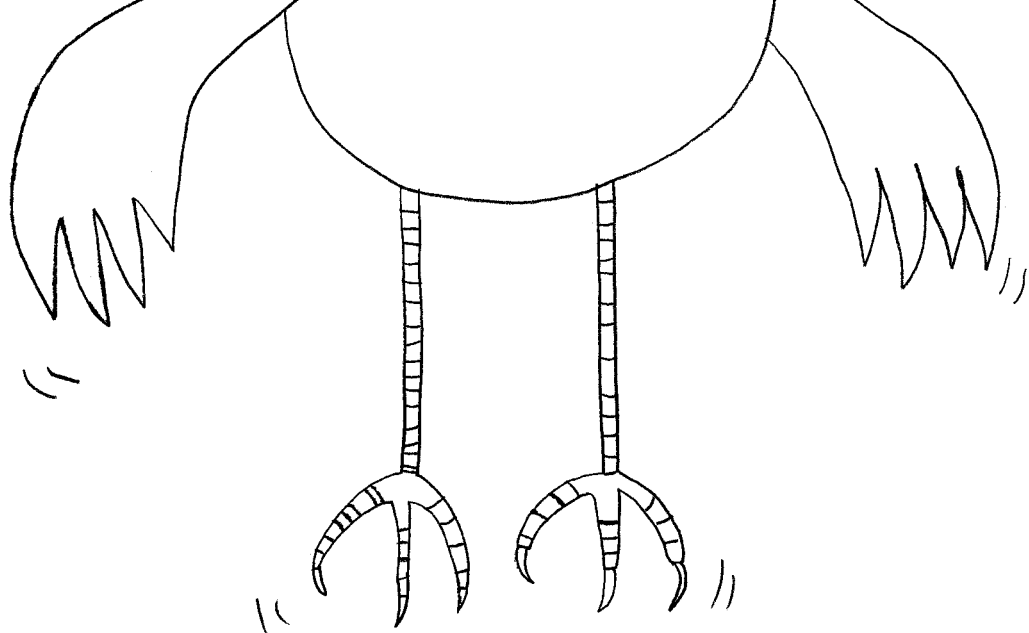
Koje
čudovište?

...pa još jedan.

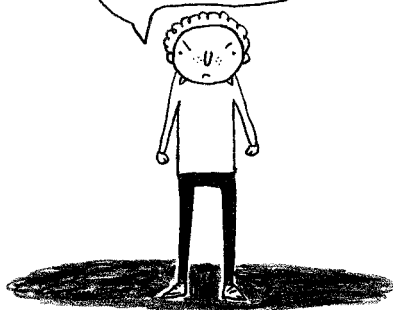
Koji
pauk?

Još jedan.

Kakva
džinovska ptica
koja jede dečake?

Gospoda VordingBRK je

primetila da se Norman Votson
zaljuljao na stolici.

Kaže mu:

„Sedi lepo!”

I nastavlja: „A sada, spustite svoje olovke
i SLUŠAJTE me pažljivo.”

Što je šteta jer nisam stigao da
dovršim ovaj crtež...

...a NI
tablicu
množenja.

— Kakav
monstrum?

U redu, dovršiću sve do kraja časa.

Trudim se IZ SVE SNAGE da pazim
na ono što govori Gospođa Vording **BRK.**
Ona samo nešto predaje i izgovara rečenice
kao što su:

*Prebrojte koliko
ima tačaka. Zatim
POMNOŽITE to sa
brojem kockica.
Bla, bla, bla...*

Potpuno neobjašnjivo, moji kapci postali su

teški , i bivaju sve **teži**

i teži.

Pomučio sam se da držim oči otvorene, trudeći se da se **USREDSREDIM** na ono što govori.

Problem je u tome što ona zvuči kao da govori strani jezik (neki koji ne razumem):

*Štrapac lapac op,
gubler publer puf,
dilber glibi sklop,
ćumur zumbul truf.
Okej?*

A da sve bude još gore...

...Gospođa VordingBRK mi prilazi,

sve mi je BLIŽE i BLIŽE,

i sada mogu da joj vidim brkove,
jasnije nego što bih želeo.

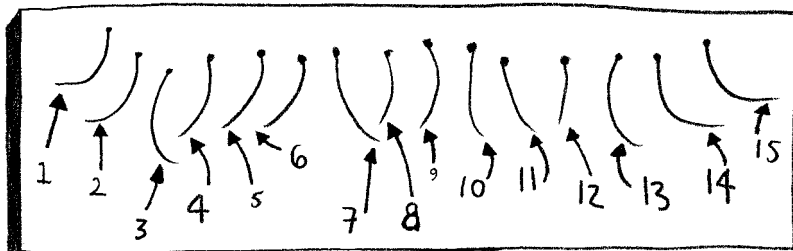
(Sad je još TEŽE da se koncentrišem.)

Tada sam shvatio da ZURIM

u dlačice ispod njenog nosa
i prebrojavam ih.

To mi bar pomaže da držim oči OTVORENE.

Izbrojao sam već petnaest dlačica

kad me je Gospođa VordingBRK upitala:

„Je l' s tobom sve u redu, Tome?“

Ne želim da budem grub ni da skrenem pažnju na to što još NISAM završio TABLICU MNOŽENJA. Zato veoma UČTIVO kažem:

„Sve je u redu, hvala na pitanju, gospođo VordingBRK!“

A ona će: „Izvini, Tome, šta si rekao?“

Ponovio sam to malo GLASNIJE.

„Sve je u redu, hvala na pitanju, gospođo VordingBRK!“

(Jesam li ja to stvarno izgovorio naglas?)